

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 21. listopada 2015. [Multimedia]

Vjernost obećanjima je pravo remek-djelo čovjekoljublja

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U prethodnoj meditaciji smo razmišljali o važnim obećanjima koje roditelji daju djeci, još od kada su se na njih odlučili iz ljubavi i od kada su začeta u utrobi.

Možemo tome dodati da, ako bolje pogledamo, čitava obiteljska stvarnost se temelji na obećanju – to treba dobro upamtiti: obiteljski identitet se temelji na obećanju –: može se reći da obitelj živi od obećanja ljubavi i vjernosti koju muškarac i žena daju jedno drugom. Ono uključuje obavezu prihvaćanja i odgajanja djece; ali se ostvaruje također u skrbi za starije roditelje, u zaštiti i njegovanju najslabijih članova obitelji, u uzajamnom pomaganju radi ostvarivanja vlastitih osobina i prihvaćanja vlastitih ograničenja. A bračno obećanje se proširuje na dijeljenje radosti i trpljenja svih očeva, majki, djece, s velikodušnom otvorenosću prema ljudskom suživotu i općem dobru. Obitelj koja se zatvara u samu sebe je svojevrsna proturječnost, umrtvljenje obećanja na kojem počiva i od kojega živi. Nikada ne zaboravite: identitet obitelji je uvijek obećanje koje se proširuje i to na čitavu obitelj i također na sav svijet.

U našim danima, poštivanje vjernosti obećanju obiteljskog života veoma je oslabilo. S jedne strane, zato što se pogrešno shvaćeno pravo na traženje vlastitog zadovoljstva, pod svaku cijenu i u svakom odnosu, veliča kao neosporno načelo slobode. S druge strane, zato što se veze društvenog života i zalaganja za opće dobro povjerava isključivo sili zakona. Ali, zapravo, nitko ne želi da ga se voli samo zbog njegovih dobara ili radi obaveze. Ljubav, kao i prijateljstvo, mogu zahvaliti svoju snagu i svoju ljepotu upravo ovoj činjenici: što rađaju vezu ne oduzimajući slobodu. Ljubav je slobodna, obećanje obitelji je slobodno, i to je ljepota! Bez slobode nema prijateljstva, bez slobode nema ljubavi, bez slobode nema bračne zajednice.

Dakle, sloboda i vjernost se ne suprotstavljaju jedno drugom, štoviše, uzajamno se podupiru, bilo u interpersonalnim bilo u društvenim odnosima. Sjetimo se šteta koje, u kulturi globalne komunikacije, uzrokuje inflacija neodržanih obećanja, na raznim područjima, i popustljivost prema nevjernosti zadanoj riječi i preuzetim obavezama!

Da, braćo i sestre, vjernost je zahtjevno obećanje koje samo sebe ispunjava, rastući u slobodnoj poslušnosti zadanoj riječi. Vjernost je povjerenje koje "želi" biti stvarno dijeljeno, i nada koja "želi" biti zajednički njegovana. A kada govorimo o vjernosti sjetim se onoga što su naši stariji, naši djedovi pripovijedali: "Nekoć je za sklapanje dogovora bio dovoljan stisak ruke, jer je postojala vjernost obećanjima!" I ta društvena činjenica ima svoj izvor u obitelji, u stisku ruke muškarca i žene da zajedno idu naprijed, cio život.

Vjernost obećanjima je pravo remek-djelo čovjekoljublja! Ako gledamo njezinu ljepotu koja odiše smionošću, prestrašimo se, ali ako prezremo njezinu hrabru ustrajnost, izgubljeni smo. Nijedan ljubavni odnos – nijedno prijateljstvo, nijedan oblik ljubavi, nijedna sreća zajedničkog dobra – ne stiže do visine naše želje i naše nade, ako se ne obistini to čudo duše. Kažem "čudo" jer snaga i uvjerljivost vjernosti, usprkos svemu, ne prestaju nas zadivljivati i začuđivati. Održavanje zadane riječi, vjernost obećanju, ne mogu se kupiti i prodati. Ne mogu se silom nametati, ali niti sačuvati bez žrtve.

Nijedna druga škola ne može učiti istini ljubavi, ako to ne čini obitelj. Nijedan zakon ne može nametnuti ljepotu i baštinu toga blaga ljudskog dostojanstva, ako je osobni odnos između ljubavi i rađanja ne upiše u naše tijelo.

Braćo i sestre, nužno je da se u društvu obnovi poštivanje prema vjernosti ljubavi: da se u društvu obnovi poštivanje prema vjernosti ljubavi! Nužno je iznijeti na vidjelo svakodnevno čudo milijuna muškaraca i žena koji iznova grade i obnavljaju svoj obiteljski temelj, od kojeg svako društvo živi, koje ga ne može zajamčiti ni na koji drugi način. Nije slučajno da je to načelo vjernosti obećanju ljubavi i rađanja upisano u Božje stvaranje kao trajni blagoslov, kojem je povjeren svijet.

Ako sveti Pavao može reći da je u obiteljskoj vezi na tajanstven način objavljena jedna odlučujuća istina također za odnos Gospodina i Crkve, znači da sama Crkva tu nalazi blagoslov kojeg treba čuvati i od kojeg treba uvijek učiti, prije nego ga naučava i uređuje odgovarajućim propisima. Naša vjernost obećanju je uvijek povjerena Božjoj milosti i milosrđu. Ljubav prema ljudskoj obitelji, u dobru i u zlu, je pitanje časti za Crkvu! Bog nam daje da budemo na visini toga obećanja. I molimo također za sinodske oce: neka Gospodin blagoslovi njihov rad, kojeg obavljaju u kreativnoj vjernosti, u uvjerenju da je on, Gospodin prvi – on prvi! – vjeran svojim obećanjima. Hvala!